

Ca-Nostra

ANY PRIMER N.º 45 — SETMANARI POPULAR — INCA 1 D'AGOST DE 1908

ELS AUCELLS

Era arribada l'estació en que, per tot arreu, el verderol y la cadenera fan sos nius, cantant, mentres repleguen les busquetes, aquestes inimitables armonies compostes per la ma d'Aquell a qui Caedmon anomena el Rey de cor tot tendresa. Era arribada l'estació en que'ls vermoyosos ulls dels arbres esclaten y vesten sos brancams dels hermosos colors que son anunci de la primavera; era arribada l'estació en que'ls rierols, en sa folia alegria, corren, boten y prenen les cascades de cabellera desfeta.

El canari y el rossinyol piulaven les seues agudes cançons, y omplien ab los seus crits d'alegria les valls florides; els gorrions piulaven com si estassen orgullosos de poder viure. Era també'l temps en que'ls corps afemegats, aplegantse en estols, repetien continuament la seva aspra cantadissa sabent que no manca qui senti'ls crits dolorosos dels corps y entenga perfectament lo que diuen: «Senyor, donau mos avuy nostros pá de cada dia.»

Les aus de pass feren la travessia del estut, conversant ab una llengua desconeguda y dolça, la llengua, tal volta de qualqu'illa perduda en les mars llunyanes dels tròpics, y tota l'alegre caravana va saludar, passant ab sa moguda xarramenta el poblet; o tal volta varen riure discutint y barellantse, y feren befa dels ignorants pagesos, tal y com ho fan els mariners estrangers quant en els dies de desembarc, rondinen pels carrers d'un port de mar, asustant a les joves y als infants ab los seus juraments exòtics.

D'aital manera feu la seua entrada al poblet, en temps de la rondanya, fa ja un fgrapat de cents anys, l'alegre primavera. Y els econòmics llauradors, mentres conservaven cuidadosament els camps, sentiren reselosos els crits dels corps, que's mesclava ab l'alegra piuladissa de l'estol; com veus profètiques qu'anuncien qualche desgraci; els pagesos remenaren llurs caps ab geste amenaçador y pronunciaren paraules temibles que condemnaven a mort a tota la gent de ploma.

Tot seguit es reuní en assemblea la població sencera, y decidí passar a preu els caps culpables d'aquells lladres, que en lloc de pagar contribució, cobraven a la callada son im-

port en els graners, en els camps de blat, en les mateixes sementeres y's reien ab tota desvergonya del negre ninot de voladors pelle- ringos, trastó ridicul que presidia els seus apats y dava més saborino al pler prohibit.

Llevors sortí de ca seua el jutje de pau; aquella casa era un temple pintat de blanc, ab débils columnetes, y el cel vermey: y el jutje va caminar; ¡espectacle august, magnific! Va baixar ab lentitut, ab una lentitut majestuosa, tres escalons, sens mirar a la dreta ni a l'esquerra; atravessá tot el carrer major ab un orgull sobirà, com homo que's diu a si mateix: «Quant un poble conte ab un habitant com jo, y té tal jutje de pau, bé pot passar per població distingida.»

Tot seguit comparagué'l ministre evangèlic (convé advertir que la vila era protestant), homo auster, inclinat a matar per instint, per naturalesa. De cap a cap d'any prenia com a tema dels seus sermons l'ira de Deu, y lletjia ab fruició el llibre d'Edwards que tracta dels Testaments. El seu entreteniment predilecte era matar els conís que trobava per la montanya, y quant solsament se passetjava per les voreres dels camps, ab el seu bastó trencava las floretinenes silvestres que trobava a son pás.

Allavores sortí'l mestre de l'Universitat que contemplava ab mirada perduda tot quant existia pel seu redós, y tan pronta aixecava els seus ulls al cel, com los deixava caure demunt l'herbey, ocupat y preocupat ab el recort de l'hermosa Almira, de la primera classe qui tenia, segons ell mateix ho havia dit, a un sonet, bastant dolent per cert, la puresa de l'aigua y la bondat del pá.

Va tocar el tom al dia, que's va mostrar des el portal de ca seua, ab el coll enfonsat dins una immensa corbata, blanque com la neu; portava una lloba llarga de sati negre que deixava endevinar ser d'un homo de pés el có que amagava; son cominar era paussat; may s'era vist homo més reflexiu y parexia encamar en la seua persona aquell «Ja ho havia dit jo». Per que'ls homos a ven'r coneguessin aquest personatge, que si no era un gran homo, no podia negarse qu'era un homo gran, batiaren ab el seu llinatge uns dels carrers de la vila.

Tots aquets personatjes, lo milloret del poble, entraren a la una dins el despatx del batle, ahont estaven ja reunits els pagesos

de tot el país. El jutje de pau s'assegué a la presidenci a, dignitat qu'etursia ab gran solemnitat, majestuós aspecte y raonament sá. El negoci dels aucells, tan grans com petits, corra per males aigos; ni per un ull de sa cara es trobava en aquella junta qui los volgués defensar: en camvi els inimics los sobraven, y cadascu'n dels presents, per tom rigurós, va anar acusant als habitants dels aires de tots los crims haguts y per haver.

Quant tots s'hagueren desfogat a son gust, s'aixecá'l mestre del seu lloc, per prende la defensa de la gent d'ales y reparar el mal immens que a la reputació de la simpática y alegre familia s'havia fet, y tremolós, com un correu qu'espera la senya de partida, va contemplar ab pò no disimulada la multitud que'l rodetjava. Pero es vá recordar de la hermosa Almira y cobrá forces per expressar d'una manera clara y terminant, lo que sentia'l seu cor, sens inquietarse ni preocuparlo gens las significatives riayes, els moyiments y altes manifestacions dels concurrents no manco expressives, resolt a no consentir que's riguessen d'ell. Va tosi, se torcá els llabis, dirigi als assistents una derrera uyada, y digué:

LONGFELLON.

(Continuará.)

AL FERSE FOSC

*La mar blavosa
sembla crestay;
la llunyania
sembla de foc;
els ciprers guaiten
muts dins l'espay;
l'abisme's bada
sota el cel groc.*

*Dins la natura
tot es tristó:
les roques negres.
l'onatge ardit;
y els ulls qui miren
dins l'horitzó,
veuen negrures
en l'infinit.*

*Fineix el dia;
l'última llum
sembla l'angunia,
la fi d'un cor.*

Les flors tremolen
dins dolç, perfum...
Els somnis sarten...
El jorn se mor.

Ciprers altívols
signant el cel,
ones blavoses...
qui murmura...
El cor del home,
símbols d'anhel,
prega amb vosaltres
implorant pau.

JOAN CAPÓ

DIADA DE S. JAUME

PREGARÉ

L'aroma de la murta humil qu'ha deixat la frescor de la montanya, endolceix l'ambat del poble. Els pins engronsen suaument la seva rama verde pels carrers y plasses remoroses mentres llurs ferides, de gotes de auries y transparents, vessen l'aroma de la seva vida, a-demunt les multituds regalimants de suor sota el sol fulgurant amb flanc equatorial, sahariencia. A-demunt l'Esglesia voleia, dins la claror implacable y enlluernadora, la senyera nacional, com una gran au, bicolora estenent amplament les ales a-demunt el poble amb bell gest de protecció y domini. Entre cridoria aixordant de nins qui, presos de folia y sanitosa alegria, boten y corren y els aires vibrants de les músiques fou issada triomfalment pels Obrers de la festa fa, avui, una setmana. San Jaume gloriós passa amb fort galapar del majestuós cavall blanc que a Clavijo feu prodigis admirables, miraietja, durant tota la reconquesta, als ulls dels Alfons y Ferrans, victoriosos, a la fi, de les hors-sarahines. S. Jaume passa, y el polssim argentat de la via lactia, que s'acfonza al lluny, dels horitzons, es are, més intens y més visible pels ulls fadigats que se baden, satisfets, a la carícia suau de la frescoreta, dins la noble serenitat de les tenebres estiuenques. Les eres redones, obertes com un gran ull blanc als vents propicis pel bes santjoanenc, s'cluquen poc a poquet sota las peñjades de S. Jaume esplendorós. Per la vall, de verdor opulenta, els figuerals ombrívols cobren, amb la mirada feconda del sol, dolça ufanía y els figons verds se comouen al cap de brot amb els cotreniments de la maduració misteriosa. Els oliverars, que se'n pujen pels costers come batallons al assalt dels cims lluminosos, xuclen amb delicia dins les ffontaries l'humitat de les aigos primaverals pera conservar, verdes y fresques, les olives dins l'aire fornalenc y cremadís. Dels garrovers exhuberants aquests manyochs verds del seu dolç fruitar penjen, mentres se retorçen y enfosqueixen, tornant mel y sucre. Y els amelers, de brancatje ja humiliat pel fructidor, més se vinclen y s'humilien sota el pes, sempre creixent, de les mel-les magnífiques y cobdiciades, a-demunt els camps lliberts y la pols de las carreteres blanques. El blat calent encara del baf de l'era, surt de la saca y cau, com arena d'or, de l'erer ritmic.....

San Jaume passa.....

El sol, qui devalla cap a ponent, enllumina amb bell sonriure d'or la tragedia que a un extrem del poble se consuma. La multitud irada avalota y crida, ubriaga pel baf de sanc qu'umpli el recinte. La senyera bicolora tremola també a-demunt el portal... La fera fuig o s'afica a les papaiones qu'extenen, incitants y fonedisses las seves ales de porpra bélica a-devant l'arroganci de les banyes lluhentes y lluitadores. Y la fera de milers de veus mambelletaja y crida, o siula y bramula, tirant amb força de foneria botelles macises, que reboten com-e pilotes, o troços de marés y fusta, arrancats de la grahonada, amb mans trémules y furienques. La fera, retuda pel cop mortal, cau com-e plom y mentres el mataor recorre el cercol, agra-hint, amb aire tromfal, l'ovació, el bou, arrossegat per mules encascavellades, descriu amb la banya, llarga y arrogant, (la mateixa banya que tant l'embellía, viu, dins l'ample llibertat dels camps de la dehesa), un humil salc a-demunt la vermeió del trispol de lluita. Y pels sentits estimulats penetren fortes onades de brutalitat repugnant y de plebeis-be entorpidor, mentres la pols y els crits aixuguen les gargamelles y els pits pantetjants de la multitud...

San Jaume passa.....

Unes xeremies, canten la dolçor de la mangia y de l'anyorança qu'umpli llurs entranyes sonores. El flaviol y el tamborino broden el desmai de la seva veu amb notes vibrants y alegres... Quatre nins y quatre vells els envolten. Adins la plassa empaparinada les fadrines volten com-e baldufes vertiginoses, amb un ritme innoble arrelat aquí malgrat el seu exotisme, com si fós planta del terrer. Els focs d'artifici floreixen amb floració d'iris y aixequen linies espiritetjants y multicolores dins l'aire plácit de la nit.

San Jaume gloriós; ungiu amb la virtut del vostro gest triomfal el front de les terres hispániques, pera que una noble serenitat concorri a la magnificació del ressogir integral y harmònic de la patria.

EL SEN JAUME.

25 Joriol 1908

FEDERACIÓ AGRICOLA CATALANA-BALEAR

XI CONGRÉS AGRÍCOLA CELEBRAT A VIGH

TEMA V

Bestiar porquí

PONENT: D. Francisco X. Tobella

1.ª Necessitat de que'ls estables reunixin condicions higiénicas apropiadas á cada rassa de bestiar.

2.ª Conveniencia de que las menjadoras sigan de diferentes classes y midas pera las diversas especies de bestiar y segons sas edats.

3.ª Possibilitat de substituhir els jassos per empostissats, en casos molt excepcionals, y utilitat del roldó y escorsa de pi de las peñlerías, de las serreduras de fusta de las fá-

bricas de caxeriu y de las terras assecadas pera jas del bestiar, com també d'una capa de terra y demunt un altre de palla.

TEMA VI

Engreix del bestiar

PONENT: D. Ignasi Girona

1.ª Es convenient la transformació pel bestiar dels forratjes, productes y residuos vegetals que no pugan esser utilitats directament pera l'alimentació humana; aixís se donará major valor á las cullitas, contribuint al augment dels profits de las explotacions rurals y amb els fems progressará la fertilitat de las terras.

2.ª Deu establirse la divisió dels cultius y dels treballs en las fincas, fent que las especulacions sobre'l bestiar, sian lo més senzillas, essent ventatjós comprar, el bestiar qu'es vulga engreixar, en altrás encontradas, en las que estigui establerta la cria, separant aixís la cria, de l'engreix.

Sols en el bestiar porquí pot donar bon resultat, fer la cria y l'engreix ensemps, per la precocitat de certas rassas, que poden esser entregadas al consum al any de neixer.

3.ª La classe de bestiar més ventatjosa pera l'engreix, depen de la classe de cultiu y de las cullitas que's fassin en las masias y en general de la comarca en que's trobin las explotacions rurals.

Allí hon't domini el cultiu de cereals, llegums, auvals y altrás aliments ens convé en primer terme el bestiar llanar.

En las masias que produheixin aliments acuosos com son forratjes verds, tuberculs y arrels, l'engreix del bestiar boví hi está molt indicat.

En las terras de regadiu, además del bestiar boví té el porquí un lloch molt indicat, sobretot si'ls pagesos poden adquirir á preus ventatjosos residuos industrials que pugan esser aprofitats pera dita classe de bestiar.

4.ª En igualdat de circumstancias el bestiar jove dona mellors y més profitosos resultats que'ls animals adultes y vells, puix l'augment de pes viu per la transformació de igual cantitat de materia vegetal es major.

5.ª En las operacions d'engreix convé donar al bestiar la major cantitat d'aliments que puga digerir, sempre qu'aqueixas tingan una adecuada relació nutritiva, puix aixís será major y més econòmica la producció obtinguda.

6.ª Es profitosa á l'engreix una adecuada preparació dels aliments y sas varietats pera estimular en lo possible'l consum de la major cantitat dels mateixos.

7.ª Pera la profitosa utilitació dels aliments, es precís que sa digestió sia completta y al mateix temps que l'aparato digestiu estiga en contínuo funcionament essent d'aconsellar que la distribució del menjar y de la beguda's fassi regularment y's distribueixi en dos ó tres vegadas diarias, deixant després reposar ab tranquilítat al bestiar.

8.ª Que's demani que en'els mercats ahont se fassin trazaccions sobre'l bestiar s'instalin báscalas per conéixer son pes viu.

9.ª Fer las gestions necessarias pera que l'impòst de consums se pagui sobre el pes

viu o brut y no sobre el pes net, com succeheix ara.

Seguirá.

Nostro volgut company *El Felanigense* publica a un de sos últims números un article que diu així:

PROTESTA

No hace mucho tiempo, tal vez no pase de un mes, que en un escrito en catalán, y por consiguiente de autor catalán también, hubo de llamar mi atención una frase á la que no di gran importancia, aunque me molestó algun tanto, por creerla hija del entusiasmo que en aquel momento psicológico poseyera el escritor, lo cual quitaba toda la intención, más ó menos torcida, que la tal frase pudiera entrañar. Pero al enterarme ahora del mensaje que los excursionistas catalanes han dirigido al peritísimo capitán de vapor «Balear» en agradecimiento á la galanteria, amabilidad, etc., etc., que con ellos usó el Sr. Estarellas, cuyas dotes soy el primero en reconocer también y admirar, me he fijado nuevamente en aquella misma frase y desde luego he debido creer que no era ya casualidad; sino que los de la parte de allá del canal que por el N. O. nos separa del continente, tienen al parecer la pretensión de anular nuestra nacionalidad y tratan de convertirnos en una *partícula* adherida, así, sin más ni más, á su intangible territorio.

¡Les illes catalanes de Mallorca, Menorca y Ibiza! dice el referido mensaje.

Yo no acierto en manera alguna á ver cómo ni por dónde han de ser catalanas nuestras queridas tierras, nuestras admiradas costas, nuestras transparentes aguas. Que las conquistase el Gran Rey Jaime I (que lo era á la sazón de Aragón más que de Cataluña, (si se me permite esta frase) no dá á los catalanes motivo alguno para llamarlas tales, por más que fuerán éstos, en su mayor parte, los campeones que formaran su ejército, pues ya sabemos que los incorporó desde luego á su corona con el nombre de Reino de Mallorca. Siguiendo la historia, no puede ignorar ningún catalán, que fueron después reino independiente con sus reyes propios y que al acabar éstos fué agregado otra vez á la corona de Aragón, no al Principado de Cataluña ni á ningún otro, continuando en tal estado hasta nuestros días.

Por otra parte, las leyes que nos han regido antes, y después de la conquista especialmente, han sido leyes propias con sus privilegios especiales otorgados por nuestros reyes; de manera que tampoco pueden apoyarse en esto los que intentan anularnos, aunque en dichas leyes y nuestras costumbres haya alguna coincidencia y semejanza con las suyas. Y si bien el idioma que hablamos es el catalán, no puede esto darles autoridad ninguna para llamarnos catalanes. No así á las repúblicas americanas, que bien podemos llamar españolas, como decimos América española, no por ablarse allí el castellano (español) precisamente, sino por haber sido conquistadas y dominadas, por espacio de casi medio siglo, por los reyes de España.

Conste que no me ha movido á formular esta protesta la más mínima animadversión á los catalanes, á quienes admiro y aplaudo por su constante trabajo en todos los ramos de la vida humana y también por su acendrado amor a su tierra; pero tenga en cuenta que aquí en Mallorca también hay quien ama la *Roqueta* tanto como puedan ellos amar su *Casa Pairal* y que por consiguiente nunca consentiremos en perder nuestra personalidad ni dejaremos de ser *mallorquins*.

LE PE.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Noves d'Inca

Sabem de bona tinta que l'articlet «¿Aont la farán?» publicat per CA-NOSTRA molestá fort ferm a cert personatge de la política caducada.

Verament no li veim la puata. Esposárem idees sens mostrarmos apassionats partidaris del projecte de la Plaça ni del Mercat, solament perque nostros homos del Municipi les tenguessen en conte abans de passar avant, a fi que resolguessen lo més convenient a benefici del poble en general. Y si la senzilla esposició de nostros raons ha produit tant d'efecte, aixó demostra que la *roó no vol forsa* y que qualque cosa deguerem dir digne de tenirse en conte.

Per nostra part no tenim cap interés personal que la millora se fassa a una part o a l'altre, el nostro interés es l'embelliment de la ciutat y l'engrandiment de plasses pel servici de nostra fira setmanal. Per aixó se necessitaria fer desaparèixer l'illa de la Cortera per la plassa d'abastos y la dé can Janer per fer la *Rambla d'Inca* en los seus monuments, fonts y arbreda; però aixó es somiá pessetes en temps de fam, quant seguit mos ve'l dupta si se farà res de lo projectat.

En satisfació verem per la festa de Santa Magdalena, que ran del Oratori del Puig d'Inca, al costat qui mira a la montanya, se construeixen obres per alojament de cavalleria y espedicionaris qui vulguin passar la nit allá d'alt.

Després de llarga malaltia mos ha dexat per l'altre vida, D. Pere Mairata, persona molt distingida d'aquesta població,

Deu agombol la seva familia atribulada y don el decans etern a la seva animeta.

També ha aclucada la vista per aquesta vall de llagrimas D. Juan Oliver, Menescal públic de la ciutat. Deixa sa familia a n-el major desconsol. Que la resignació cristiana posbásem a sos cors, y l'anima del difunt estiga en estament de gracia. Amen.

Els veinats de les barriades de devers Sant Domingo se preparan per fer el dia d'aquest gloriós Sant festa de carrer, baix el siguent programa:

Dia 3, després de Completes, revetla al estil del país.

Dia 4, a les 5 de la matinada, diana mentres se repartirá bou y ensaimades a los socis de la festa. A les 4 de la tarde corre-

des d'homos y nins y ball en xeremies. A les 9 del vespre focs artificials delitant la vetlada les músiques d'Inca y de Seuva.

CULTES RELIGIOSOS

A San Francesc. Avuy a les dues del capvespre entra'l Jubileu de N. S. dels Angels. Anit a la vesprada solemnes Completes. Demá, dia 2, a les 9 y mitja, Tercia cantada, ofici major amb sermó per Mossen Francesc Rayó. A toc d'Ave María d'horabaixa Te-Deum en acció de gracias.

A San Domingo. Gran festa pel titular d'aquella iglesia. Dia 3, el vespre, solemnes Completes. Dia 4, a les set del matí missa de Comunió general pels confreres del Roser. A les 9 y mitja Tercia cantada, ofici major, cantant una partidura del seu repartori l'Orfeó de Santa Cecilia, de Palma, y sermó per Mossen Gebriel Reus.

El vespre del meteix dia, conclusió de la novena dedicada a Sant Domingo, amb sermó pel R. P. Avelino Valdepareas O. P.

Coses que passen

Sa Llonja . . . es passada.

Fa una setmana que's despedi del públic per un viatge aon no hi plou y del qual no se sap quant tornarà. Tots els mallorquinistes dignes de tal nom plorarán la seva ausencia y en guardarán el bon recort que se mereix. *Sa Llonja!* Afable y considerada amb tots, allò de *no pot tonir inimics* semblava escrit per ella. Era bona com el pá, bona com sa ensaimada podríam dir per més mallorquinisme.

Per aixó es gran el sentiment Maximiliá y de na Cristineta de S., den Joan Artané, den Sellecroc, d'un qui no dorm es vespre, den Ali-Bajá y de tots els demás fills y parents, que l'anyorarán de debó.

La seua amiga la Sra. Calor está sofocadíssima del disgust que n'ha tengut, y no duptam qu'el Sr. Fret (avuy ausent per desavenencies antigues amb la Sra. Calor) plorará llágrima viva al tornar y sebre la noticia.

¡Consol a tots, y qu'en salut ens tornem veure y tornem menjar plegats ses ensaimades.

La festa de Sant Abdón es passada com sempre: una novillada regular . . . tres bous dolents y'l derrer bò per dexar bona boca.

Molts de jornals perduts per veure pán-tomines.

Però no mos quèxem que la novillada va esser prodigiosa: no hi hagué cap torero foradat, que no es poc en imitacions ridícules de la festa nacional. Solsament quatre cops blaus. Les banyades s'estorjen p'en *Marchiquito*, en *Fuentes*, en *Bombita*, en *Paquiro*, en *Castillito*, n'*Esparterito*, & espases de primera que cada punt se veven engenxades per desgracia y aclicsament de l'Espanya torera.

La festa major d'Inca, es passada en so ball de xeremies, en so ball tradicional qu'es pert. Valga a l'Academia de ball, d'en Planes, segons diven, pagada pel Municipi per ensenyar a ballar, cad'any, unes noves revetles. Si no fos p'en Planes . . . ¡jaont seria la tradició dels avis!

Quatre focs artificials, un poc de música, carn tirosa fem a s'olla, y aixó tot, o casi tot, oficial, sens ideals de cap classe, sens entusiasmes populars: Vet-aquí la festa cívica dels Patrons de la ciutat.

En resumen: una festa sosa, una multa que no's pagarà y . . . un conte granat.

CORRESPONDENCIA

Bloud. Rebut els originals sobre la democràcia cristiana.

Sr.ª D.ª C. P. En nostre poder està el seu treball «Anada a Lluch.»

El Sen Jaume. Això's homo qui treballa! tenim les seves quartilles.

S. D. I. C. Ja hu veu, tot d'una hem insertat la seva poesia.

S. D. S. V. La seva prosa es verinosa; això haveu d'enviar a n-el *Puput* que s'agrada d'aigós tèrbols.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

			pessetes
Bassó.	el quintá de	00,00 a	75'00
Blat novell.	la cortera de	00'00 a	18'00
Xeixa id.	id. de	00'00 a	18'00
Ordí mallorquí.	id. de	09'50 a	11'00
Ordí foraster.	id.		10'00
Sivada.	id.		08'00
Ídem forastera.	id.		07'00
Faves cuitores.	id.		18'00
Ídem ordinaries.	id.		17'00
Ídem pel bestia.	id.		16'00
Blat de les Indies	id.		18'00
Ciurons.	id.		20'00
Fesols.	id.		30'00
Monjetes de confit	id.		50'00
Ídem blanques.	id.		30'00
Figues seques	id.		08'00
Safra	s'unsas		03'00
Gallines	sa tersa		00'00
Ous	id.		00'00
Patates.	el quintá		04'00

Entreteniments

Solucions als passa-temps del número coranta tres:

Geroglific.—Contes veys barayes noves.

Xarada.—Escala

Semblanses.—1.ª en que se ponen; 2.ª en que tenen a San Juan per patró; 3.ª en que duen creu.

Fuga de vocals:

Sou de Santa Margalida
y Margalida de nom
y agradau a tothom
per mor de que sou garrida

Trenca-closques

Maura

Marta

Berta

Daria

Lluisa

Endevinaya.—Ses xigales.

TARJETA

JERONI GALLSUAS PALLPUZ

En les lletres d'aquesta tarjeta compondre els noms y llinatjes d'un Mestre en gay sebrer.

EL MORO MUSSA

XARADA

Prima una entranya
temps de verb la dos,

en el TOT tenc ses amós
que servexen a l'Espanya.
UNA VEYARDA.

SEMBLANSES.

¿En que s'asemblen es granots y es grins?
¿Y es quintos en sos cans?
¿Y s'illa de Mallorca en so cotó de fer calsa?

A. BOLERO.

FUGA DE VOCALS.

S. s . t. l. t. s. . l. s . d. . m. n. j. s
q. . n. t. n. t. n. n. r. s. q. . f.
v. n . r. g. . s . c. l. v. l. l. .
d. . . n: b. . j. q. . n. m. n. j. s.

UN CASAT.

TRIANGUL DE PARAULES.

Sustituhiu aquests punts per lletres de modo que diguen:

1. Arbre de Filipines.
2. Cosa de molins.
3. Temps de verb.
4. idem.
5. Una consonant.

MESTRE CANTÉ

ENDEVINAYA

A alt prim, a bax gruxat
y bramula com un bou,
per'mos des vent fa renou
y crida amb so veinat.

UN EMPELTADÓ

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.
SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL
CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT
A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN
RAÓ.

Reducció de
Kilos a arroves

LLIURES Y UNSES al estil de Mallorca
pel malograt, en BARTOMEU RAMIS
(al cel sia)

Plaguetes poden contá
en tenir barrina clossa
y el qui les vulga comprá
el quatre per cent dará
pesant amb romana grossa,

Se venen carrer de Mallorca, 1, Inca,

Carretó Venal

N'hi ha un de quatre seuradors en molt
bones condicions tant en comoditat com
en preus.

Ne donarán raó en aquesta imprenta.

Imprenta de
Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT
amb tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

Historia general
d'Espanya

Trenta toms a pesseta cada un—Encodornat
a mitja pasta a 1'50 pess.—S'en han publicats
setze.

A n-aquesta Llibrería s'hi suscriu y n'hi
ha existencies: C. Mallorca, 1, Inca.

Libre nou

MARÍA S. Y EL R. PONTÍFICE
en las obras del

BTO RAMÓN LULL

per MOSEN JAUME BORRÁS RULLÁN
Un tom en 4.º de 76 planes a pesseta, a
0'75 en rústica.—Se ven a les llibreries de
Guasp, Amengual y Muntaner, Joseph Mir,
y en les redaccions de la *Gaceta de Mallorca*
y de CA-NOSTRA.

La Carpintería
Alemana

Dues obres que costaren 9 duros: encara
son noves flamans y les donen en 15
pessetes de rebaxa.

En depòsit en nostra Llibreria.

Ca-nostra

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya
y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran
la suscripció per 20 céntims mensuas 2'40
l'any.

A les persones que, per fer propaganda,
volguessen una regular cantitat de exemplars,
a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer
de Mallorca, 1, Inca.

Reducció de Kilos a arroves qu'eren d'en Bartomeu Ramis (Escotó) se venen c. Mallorca, 1, Inca.